

[Kofod-Svendsen]

hedsbegrebet. Hvordan finder vi den rigtige arbejdsfordeling mellem det, EF udfører, og det, vi udfører i de nationale sammenhænge, og hvordan får vi beslutningerne ud så tæt på borgerne som muligt? Jeg mener, at det er utrolig væsentligt, at subsidiaritetsprincippet er kommet ind i overliggeren, i formålsparagraffen, men at vi også, når vi begynder at se på de forskellige paragraffer, f.eks. paragrafferne om uddannelse og om kultur, helt klart ser, at EF gør noget i supplement. Udgangspunktet er i de enkelte lande, men i supplement kan der være udveksling af studieophold, økonomiske tilskyndelser til nogle initiativer osv.

Subsidiaritet er kommet ind i Traktaten, men det er et ord, vi skal give indhold. Hvis man mener, at subsidiaritet er positivt, og det tror jeg alle mener, kan man spørge, hvad der så er bedst, hvis man vil give det ord indhold: Er det bedst at være med ved forhandlingsbordet i alle faser, eller er det bedre med et Europa i to hastigheder, hvor vi er med i noget, men der er en hel del ting, vi ikke er med i? Når dette nye begreb i EF skal have indhold, må det være klart, at Danmark skal have maksimal indflydelse, når det skal udmøntes i praksis. At subsidiaritet er kommet ind i traktaten, men også at det skal indholdsbestemmes i detaljer i de kommende år, taler klart for, at vi må sige ja til EF-unionen.

Nogle indlæg er gået meget op i genforhandling. Det er noget, jeg selv bliver spurgt om, og som jeg rejste under førstebehandlingen, som vi hørte her for et øjeblik siden. Nu forstår jeg, at SF ikke er kommet så langt i deres overvejelser og ikke tør sætte dato på, hvornår denne genforhandlingsplan bliver offentliggjort. Jeg går ud fra, at det i hvert fald bliver inden den 2. juni. Så meget går jeg ud fra at SF tør love i dag.

Det ville være rart, hvis vi kunne få løftet sløret lidt for dette hemmelighedskræmmeri. SF er jo normalt tilhænger af åbenhed, så kunne SF ikke vise lidt åbenhed i dag? Hvor langt skal vi ind i maj måned, før genforhandlingsplanen bliver åbenbaret for den undrende offentlighed? Vi kunne måske tage lidt forskud på glæderne ved at få enkelte delelementer, så vi kunne høre lidt nærmere om, hvor meget der skal til, før EF kan blive accepteret fuldt ud også af SF. Jeg vil meget gerne udfordre hr.

Gade til et svar på det spørgsmål, som jeg stillede for snart 1½ måned siden.

Det demokratiske underskud bliver også stadig drøftet på møder ude i landet. Det er da rigtigt, at når det gælder initiativretten, er Parlamentet ikke kommet så langt, som vi var enige om i Markedsudvalget, men man kan jo stille det spørgsmål, hvad der er bedst: den nuværende situation eller det, der ligger i Unionstraktaten? Hvad er bedst ud fra en demokratisk betragtning? Der må det, der ligger i Maastrichtteksten, da klart være bedst frem for at bevare det bestående.

Åbenhed har vi også stadig debat om, og det er et af de områder, hvor jeg meget gerne havde set, at vi var kommet videre, men der er jo flere elementer, som er udtryk for større åbenhed. Ombudsmandsinstitutionen er en af dem, at vi får et midlertidigt undersøgelsesudvalg er en anden del, og så har vi jo under erklæringerne nogle hensigter, som klart signalerer, at man skal satse på større åbenhed. Men her er vi ikke kommet så langt, som vi kunne ønske det.

Men spørgsmålet er igen, hvad der så er bedst. Det er klart, at det var det bedste, hvis man havde fået det maksimale, men valget er mellem at bevæge sig hen imod det maksimale eller slet ikke at opnå noget. Er det så bedst slet ikke at opnå noget? Jeg kan ikke se andet, end at her er sat en udvikling i gang, hvor vi ved at stemme ja vil være med, hvor beslutningerne træffes, og kan knytte til ved det, der siges i erklæringerne, for så at være med til at skabe større åbenhed i EF.

Der er en række områder, hvor jeg fornemmer på debatten, at der kommer en stadig større erkendelse af, at der faktisk er tale om forbedringer. Jeg var i aftes til et møde, hvor jeg debatterede med et Parlamentsmedlem for Folkebevægelsen mod EF, og den pågældende sagde om miljøforbedringerne, at de var diminutive – vel, sådan kan man også formulere det – men at der var tale om en forbedring. Man kunne ønske mere osv., men der var tale om en forbedring. Når det gjaldt den sociale dimension, medgav vedkommende også, at der var tale om en forbedring, men vedkommende havde ønsket en større forbedring. Jeg synes, det er interessant at kunne konstatere, at på en række områder er der simpelt hen tale om forbedringer, og der bliver stadig større enighed om, at der er tale om forbedringer.